என்.ஜி.எம். கல்லூரி
பொள்ளாச்சி

தேசிய விழுமியங்கள்

மனிதவள மாண்புத் துறை

பொருளடக்கம்

			பக்கம்
1.	செம்மாந்த குடியுரிமை	....	7
2.	வளர்ந்துவரும் இந்தியா	.....	13
3.	ஹட யோகம்	.....	19
4.	இந்திய கலாச்சாரத்தின் மேன்மை	.....	23
5.	இந்தியாவும் அமைதியும்	.....	29
6.	இந்தியா உலகிற்கு வழங்கும் செய்தி	.....	37
7.	தொண்டும் தியாகமும்	.....	47
8.	வேற்றுமையில் ஒற்றுமை	.....	52
9.	இந்தியாவும் ஆன்மீகமும்	.....	60
10 (A)	தவம் – ஒன்பது மைய தவம்	.....	67
(B)	யோகாசனங்கள்	.....	74

8. வேற்றுமையில் ஒற்றுமை

M. குப்புசாமி
துணைப் பேராசிரியர் -
மனிதவள மாண்புத் துறை
ந.க.ம. கல்லூரி, பொள்ளாச்சி.

இந்தியத் திருநாடு புகழ்மிக்க புராதன கலாச்சாரப் பண்பாட்டின் உறைவிடமாகத் திகழும் அழகிய நாடு. இந்திய நாட்டின் வயதைக் குறிப்பிடும் வரலாற்றியலார் சுமார் 34,000 ஆண்டுகள் பழமையான நாடு என்று குறிப்பிடுகின்றனர். இயற்கை அன்னை தாய்மை உள்ளத்துடன், அவளுடைய முழுமையான திறமையுடன் இந்தியத் திருநாட்டை வரைந்துள்ளாள். "பாரத மாதா என்பது இந்திய நாட்டு மண் மட்டுமல்ல, மலையும், நதியும், கடலும், வயலும் இன்னும் எல்லாமும் தான். இந்திய மக்கள்தான் பாரத மாதா. நானும் நீங்களும்தான் பாரதமாதா" என்று முன்னாள் பாரதப்பிரதமர் ஜவஹர்லால்நேரு அவர்கள் கூறியுள்ளார்கள்.

ஆசியக் கண்டத்தின் துணைக் கண்டமாகக் கருதப்படும் இந்திய நாட்டின் நாகரிகம் தான் மனித வரலாற்றின் தொன்மையான நாகரிகமாக உள்ளது.

ஆல்பெர்ட் ஐன்ஸ்டின் குறிப்பிடும்போது " We owe a lot to the Indians, Who taught us how to count, wihtout which no worth while scientific discovery could have been made" என்பார்.

இந்திய சமுதாயத்தின் பண்பு நலன்கள்

பண்டைய இந்திய சமுதாயத்தில் குரு - சிஷ்ய பாரம்பரியமாக வாழ்வியல் நெறிகள் பின்பற்றபட்டுவந்தன.

வாழ்வியல் நோக்கமாக நான்கு புருஷார்த்தங்கள் பின்பற்றப்பட்டன. அவை 1) தர்மம் (Dharma- Morality, ritghteousness, duties of individual) ; 2) அர்த்தா (Artha - Pursuit of wealth and well being); 3) காமம் (Kama - Pursuit of Bodily desires) மற்றும் 4) மோக்ஷ (Moksha - Salvation) இவற்றை முறையே அறம், பொருள், இன்பம், வீடுபேறு என்று முன்னோர்கள் வகுத்துக் கொடுத்தனர். மேற்குறித்தவற்றை தொடர்புபடுத்தி நான்கு வர்ணாசிரம தர்மங்களாக பிரம்மச்சரியம், கிரகஸ்த்தம், வனப்பிரஸ்த்தம், சன்னியாசம் என்று வகுத்து வாழ்வியல் நெறிகளாக்கினர் முன்னோர்கள்.

இந்தியத் தத்துவத்தின் முக்கிய அம்சங்களான "கர்மா" எனப்படும் வினை - விளைவு ஆகிய செயல்விளைவு நீதியும் 'கடமை' யும் மக்களைச் சரியான பாதையில் நடத்திச் செல்வதில் வழித்துணைகளாக அமைகின்றன.

இன்றைய காலகட்டத்தில் இந்தியா

இன்றைய காலகட்டத்தில் ஒன்றுபட்ட வலிமையான சமுதாயமாக மாற்ற வேண்டிய முன்னேற்றப் பாதையில் இந்திய சமுதாயம் பயணம் செய்து கொண்டிருக்கிறது. சகிப்புத்தன்மை மற்றும் அகிம்சையின் அடிப்படையில் இன்றைய இந்திய சமுதாயம் உருவாகியுள்ளது. இன்றைய கால கட்டத்தில் புருஷார்த்தங்கள் ஏட்டளவில் மட்டுமே உள்ளது. நவீன இந்திய சமுதாயத்தில், சடங்குகளும் சம்பிரதாயங்களும் எளிமையாகவே பின்பற்றப்படுகின்றன.

அனைத்து மதங்களின் சடங்கு சம்பிரதாய கொண்டாட்டங்களுக்கும் அரசு விடுமுறை அளிக்கப்படுகின்றன. ஹோலி, தீபாவளி, தசரா, ரம்ஜான், பக்ரீத், ஈதுல் -நபி, புனித வெள்ளி, கிறிஸ்துமஸ், குருநானக் ஜெயந்தி, மகாவீர் ஜெயந்தி, புத்த பூர்ணிமா என்று இந்தப் பட்டியல் நீண்டு கொண்டே போகிறது. பல்வேறு பண்டிகைகள் மக்கள் மனதில் அன்பை வளர்த்து சாதி, மத இன வேற்றுமைகளை கடந்த மகிழ்ச்சி கொண்டாட்டங்களாக இந்தியர்களின் இதயங்களை இணைக்கிறது.

தற்காலத்தில், அருள்துறையான ஆன்மீகத்திற்கு தரும் முக்கியத்துவம் போலவே பலமான, பாதுகாப்பான, நவீன விஞ்ஞான முன்னேற்றங்களுடனும், பொருளாதாரம் மற்றும் தொழிற்சாலைகள் வளரச்சியுடனும் முன்னேற்றம் பெற்ற நாடாக இந்தியா உருவெடுத்துக் கொண்டுள்ளது. உலக அரங்கில் இந்தியா பல்வேறு துறைகளில் அங்கீகாரம் பெற்றுள்ளது.

வேற்றுமையும் ஒற்றுமையும்

இந்தியத் துணை கண்டம் 32,87,263 ச.கி.மீ பரப்பளவுடைய பரந்த நிலப்பரப்பைக் கொண்டுள்ளது. உலகம் ஒரு குடும்பம் என்ற கண்ணோட்டத்துடன் நோக்கும் பொழுது, நமது கலாச்சாரப் பண்பாடு பெருமை வாய்ந்த பாரம்பரியமாக உள்ளது. உலகின் பல்வேறு கலாச்சார பண்பாடுகளின் தாயகமாகவும் உள்ளது. இந்திய மண்ணில் உலகின் மிகப்பெருமை வாய்ந்த 'சிந்து சமவெளி நாகரிகம்' தோன்றி இருந்தது.

பல்வேறு மதங்களும், மதக் கொள்கைகளும் தோன்றி வளரச் சாதகமான சூழ்நிலை இந்திய மண்ணில் உருவாகி இருந்தது. தனது எல்லைகளுக்கு அப்பால் இருந்துவந்த புறச்சமயங்கள் எனப்படும் அன்னிய மதங்களுக்கும் இடம் அளித்துள்ளது இந்தியநாடு. பல நூற்றாண்டுகளாக நடைபெற்ற இத்தகைய தாக்கங்கள் மூலம் மக்கள் மதம் மாறினாலும்,

மாற்றங்கள் நிகழ்ந்தாலும் அடிப்படை மனப்பான்மை முற்றிலுமாய் மாறிப் போய்விடவில்லை. இதனால் தனித்தன்மை வாய்ந்த கலாச்சாரப்பண்பாடு இந்தியாவில் உருவாக்கம் பெற்றுள்ளது. அதுவே இந்தியக் கலாச்சாரம் என்று அறிய முடிகிறது.

இந்திய மக்களிடையே தோற்றத்திலும், மனப்பான்மைகளிலும் நிறைய வேற்றுமைகளை மிக எளிதில் உணரமுடிகிறது. உணவு, உடை, மொழி, உருவ அமைப்பு, இயல்பு ஆகிய எல்லாவற்றிலும் வட மேற்கில் உள்ள படான்களுக்கும், தெற்கு முனையிலுள்ள தமிழர்களுக்கும் இடையேயுள்ள ஒற்றுமைகளைவிட வேற்றுமைகளே அதிகம். வடமேற்கு எல்லைப்புற மாகாணத்தில் மத்திய ஆசியாவின் பாதிப்பு உள்ளது. காஷ்மீரப் பள்ளத்தாக்கு மக்களிடையே உள்ள பல பழக்கவழக்கங்கள் இமயமலையின் கிராமிய நடனங்கள் - ரஷ்யாவின் ‘கொஸாகி’ நடனங்கள் மாதிரி உள்ளன. இருப்பினும் பட்டாணியரிடமும் சரி தமிழர்களிடமும் சரி ‘இந்தியர்’ என்னும் ஒரு முத்திரை இருக்கிறது. ஏனெனில் பல்லாயிரம் ஆண்டுகளாக இந்தப்பகுதிகள் இந்திய நாட்டின் அங்கங்களாகவே இருந்திருக்கின்றன.

இரண்டாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் இந்தப் பகுதியில் இயங்கிய பிரபலமான **‘தக்ஷசீலப் பல்கலைக் கழகம்’** இந்தியா முழுவதையும், ஆசியாவின் பல்வேறு நாட்டவரையும் ஈர்த்திருக்கிறது.

பட்டானியர்கள், இராஜபுத்திரர்கள், மராட்டியர்கள், குஜராத்திகள், சிந்தியர்கள், சீக்கியர்கள், பஞ்சாபிகள், காஷ்மீரிகள், அஸ்ஸாமிகள், ஒரியர்கள், கன்னடியர்கள், தெலுங்கர்கள், மலையாளிகள், தமிழர்கள் என்று பலதரப்பட்ட மொழிகள் பேசும் மக்களும், அவரவர்களுக்கே உரிய சிறப்புக் குணாதிசயங்களைப் பல நூற்றாண்டுகளாகப் பேணிக் காப்பாற்றிக் கொண்டு வருகிறார்கள். அனைவருக்கும் பொதுவான ஓர் இந்தியப் பாரம்பரியம், கலாச்சாரம், ஒழுக்க நெறிகள் மனப்பான்மைகள் காப்பாற்றப்பட்டு வருகின்றன.

ஒற்றுமையின் நோக்கம்

ஒற்றுமையின் உருவாக்கம் என்பதை இருகோணங்களில் ஆராயலாம். அவை 1) பாரம்பரியமான ஒற்றுமை உணர்வு மற்றும் 2) அச்சுறுத்தலால் உண்டான ஒற்றுமை உணர்வு ஆகியன ஆகும்.

பாரம்பரிய ஒற்றுமை உணர்வானது, பொதுவான கலாச்சார பண்புகளைப் பின்பற்றும் குழுக்களிடம் (Communities) தோன்றி நிலவும் உணர்வாகும். இவ்வுணர்வு வேறுபட்ட இனத்தைச் சார்ந்தவர்களிடையே தோன்றும் சந்தேக உணர்வு, சகிப்புத் தன்மை, இனம் மற்றும் தங்கள் குழுவினரின் பாதுகாப்பு ஆகிய நோக்கங்களின் அடிப்படையில் தோன்றுகிறது. இந்த நிலைமை தேச ஒற்றுமை உணர்வைப் பாதிக்க கூடியது ஆகும். இத்தகு நிலைமையை மாற்றி தேச உணர்வையூட்டும் வகையில் கல்விமுறையில் பாடத் திட்டங்கள் கொண்டுவரப்பட வேண்டும்.

அச்சுறுத்தலால் உண்டான ஒற்றுமை உணர்வு, இந்தியா சுதந்திரம் அடைந்தபின் (கி.பி 1947), பாக்கிஸ்தான் - இந்தியா என்ற பிரிவினைக்குப்பின் உருவானதாகும். வகுப்பு வாதிகளும், பிரிவினைவாதிகளும், அடிப்படை மதவாதிகளும் இந்த உணர்வை ஊக்கப்படுத்துபவர்களாக உள்ளனர்.

மதம், மொழி, உடை, கலாச்சாரம், உணவுப்பழக்கங்கள், வாழும் பகுதி போன்ற வகையில் வேறுபாடுகள் இருப்பினும் அரசியல் அமைப்பால் ஒற்றுமை காண்கிறோம். ஒற்றுமை என்பது மிகப்பெரிய நோக்கத்தை உடையது. அதாவது 'தேசிய உணர்வை' அடையவைப்பதற்கான அடிப்படையாகும்.

ஒற்றுமை குறித்து சமூகவியலார் பார்வை

பலதரப்பட்ட மதங்களைச் சார்ந்தவர்களும் ஒன்றாகச் சேர்ந்தே பலநூற்றாண்டுகளாக வாழ்ந்து கொண்டுள்ளனர். சமூகவியலார் பார்வையில் இந்திய கிராமப்பகுதிகளில் வாழும் இஸ்லாமியர்கள் அந்தந்த கிராம மக்களுடன் இரண்டற கலந்து சமுதாய - பொருளாதார அடிப்படையில் வாழ்கின்றனர் என்ற கருத்தை வெளிப்படுத்துகின்றனர்.

இந்த கருத்துக்கு சிறந்த எடுத்துக்காட்டாக குஜராத்தில் உள்ள 'மூல்துவாரகா' வில் அமைந்துள்ள வழிபாட்டுத் தலமாகும். இங்கு உள்ள ஐந்து சமாதிகள் குஜராத்தில் உள்ள இந்துக்களின் முக்கியமான நான்கு வழிபாட்டுத் தலங்களில் ஒன்றாக உள்ளது. இந்த சமாதிகளை இஸ்லாமியர்கள் 'ஐந்து பிர்கள்' அதாவது ஐந்து துறவிகள் என்று மதிப்பளித்து பச்சை நிற ஷால்வைகளை சமாதிகளின் மேல் போர்த்துகின்றனர். இந்துக்கள் இதே சமாதிகளை 'ஐந்து போர் வீரர்கள்' என்று மதித்து மஞ்சள் நிறச் சால்வைகளைக் போர்த்துகின்றனர்.

இஸ்லாமியர்களின் வழிபடும் தலங்களுக்கு இந்துக்களும் சென்று வழிபடும் பண்பு உள்ளதைப் பாரதம் முழுவதும் காணலாம். டெல்லியிலுள்ள சையது சாய்பாபா வழிபாட்டுத் தலம், உத்திரப்பிரதேசத்தில் பாரபங்கி என்னுமிடத்திலுள்ள தேவ ஷரீப் வழிபாட்டுத் தலம், ராஜஸ்தானில் உள்ள அஜ்மீர் ஷரீப், கேரளத்தில் சபரிமலை ஐயப்ப பக்தர்கள் வழிபட்டுச் செல்லும் பாபா தர்கா, தமிழகத்திலுள்ள நாகூர் தர்கா போன்ற இடங்கள் குறிப்பிடத்தக்கவை.

கலைநயம் மிக்க கட்டிடக் கலை, அழகு வெளிப்பாடுகளாக அமைந்துள்ள ஆக்ராவின் தாஜ்மஹால், ஜீம்மா மசூதி, டெல்லியில் செங்கோட்டை, ஹைதராபாத்தின் சார்மினார். லக்னோவின் படா இமாம்பரா (Bada Imambara) போன்றவை, சாதி, மத, இன வேறுபாடுகளைக் கடந்து ஏராளமான பார்வையாளர்களை ஈர்த்துக் கொண்டிருக்கின்றன. ஆந்திராவிலுள்ள புட்டப்பரத்தியில் சத்ய சாய்பாபா, மகாராஷ்டிர மாநிலத்திலுள்ள ஷீரடி சாய்பாபா, புதுச்சேரியிலுள்ள அரவிந்தர்- அன்னை ஆஸ்ரமம், ஆழியாரில் வேதாத்திரி மகரிஷி அவர்கள் அமைத்துள்ள அறிவுத் திருக்கோயில் போன்ற இடங்கள் இந்திய மக்கள் மட்டுமின்றி வெளி

நாட்டினரும் தங்களின் சாதி, மத, இன, மொழி, நாடு உணர்வுகள் என்ற எல்லைகளைத் தாண்டிய ஈர்ப்பு நிலையங்களாக இருந்து கொண்டு மக்களின் இதயங்களில் "இந்தியர்" என்ற உணர்வை ஊட்டுபவைகளாக அமைந்துள்ளன. மேலும் தென்னிந்திய மக்கள் 'காசி' யாத்திரை செல்வதும் வட இந்தியமக்கள் 'இராமேஸ்வரம்' வருவதும் ஆன்மீக ரீதியான 'மோக்ஷம்' அளிக்கும் தலங்கள் என்ற நம்பிக்கையினூடே பின்னிப்பினைந்துள்ள ஒற்றுமையுணர்வின் வெளிப்பாடே என்பது உண்மையிலும் உண்மை.

இந்திய ஒற்றுமை உணர்வின் மீது அன்னியர்கள் தாக்கம்

இந்தியர்களின் ஒற்றுமை உணர்வின் மீது அன்னியர்களின் படையெடுப்பால் அதிகமான பாதிப்புகள் உண்டானதற்கான வரலாற்று ஆதாரங்கள் உள்ளன. குறிப்பாக மொகலாயர்கள் ஆட்சியிலும், பிரிட்டிஷ்காரர்களுடைய ஆட்சியிலும் இதன் தாக்கம் அதிகமாகவே இருந்தன. இஸ்லாம் மதம் இந்துக்களின் பாரம்பரிய கலாச்சார பண்பாட்டின் மீது ஏற்படுத்திய தாக்கங்களை மூன்று வகைகளின் ஆராயலாம்.

அவை : 1) மொலாயர்களின் ஆட்சிக்காலம்

2) ஆங்கிலேயர்களின் ஆட்சிக் காலத்தில் கி.பி. 1930 வரை

3) கி.பி. 1930க்கும் கி.பி. 1947க்கும் இடைபட்ட காலம் ஆகியன ஆகும்.

முதல் கட்டத்தில் முகலாய அரசர்கள் இந்துக்களின் கோயில்களை இடித்துத் தள்ளினர். கஜினி முகமதுவின் படையெடுப்புகள் கோயில்களை இடித்ததுடன் செல்வங்களை சூரையாடிச் செல்வது முக்கிய நோக்கமாக இருந்தது. அத்துடன் இந்துக்களை கட்டாய மதமாற்றம் செய்வித்தனர். இந்தக் காலகட்டம் கருத்து வேறுபாடுகளும், எதிர்ப்புகளும் பதற்றமும் நிறைந்ததாய் இருந்தது. குறிப்பாக ஔரங்கசீப் ஆட்சியின்போது இது உச்சகட்டத்தை அடைந்தது. இக்காலகட்டத்தில் 'சூபியிசம்' இந்துக்களை ஈர்த்தது உண்மை. அக்பரின் தீன் - இலாஹி பல மதங்களின் கலவையாக இருந்ததுடன் தேச ஒருமைப்பாட்டை ஊக்கப்படுத்துவதாக இருந்தது.

ஆங்கிலேயர்களின் ஆட்சிக் காலத்தில் மேற்கத்திய கலாச்சாரத்தை பிரிட்டிஷ் அரசு இந்தியாவிற்குக் கொண்டு வந்தது. கல்வித்துறை, வங்கிகள், அரசு நிர்வாகம், அலோபதி மருத்துவ முறைகள், போக்குவரத்து, தகவல் பரிமாற்றம், இராணுவத்தில் மாற்றங்கள் போன்ற பல்வேறு மாற்றங்களை உருவாக்கக் காரணமாய் அமைந்தன. இதில் மேலைநாட்டு விஞ்ஞானம், போக்குவரத்து, தொலைத்தொடர்பு ஆகிய துறைகள் மக்களைப் பொருள்சார்ந்த வாழ்க்கை முறைக்கு மாற்றி அமைத்தது. தொழில் துறையில் முதலீடுகளின் வளர்ச்சியானது இந்தியாவைத் தொழில் வளம் பெற்ற நாடாக மாற்றியமைத்தது.

மூன்றாம் கட்ட நிலையில் இந்தியாவின் சுதந்திரப் போராட்டத்தின் இறுதிக்கட்ட காலத்தில் இந்து மற்றும் இஸ்லாம் மக்களுக்கு இடையே பிரிவனைவாதம் உண்டாகி, தனிப்பட்ட இஸ்லாமிய நாடாக இந்தியாவிலிருந்து 'பாகிஸ்தான்' பிரிந்தது. பிரித்தாளும் கொள்கையைப் பிரிட்டிஷார் பின்பற்றினர். இந்தியாவின் ஒற்றுமை உணர்வை உடைக்கவே இந்த யுக்தியைக் கையாண்டனர். இறுதியில் ஒற்றுமை உணர்வுடைய இந்தியர்களின் காலடியில் ஆட்சிப் பொறுப்பை ஆங்கிலேயர்கள் ஒப்புவித்தனர்.

சுதந்திர இந்தியாவிலிருந்து நட்புக்கு நேசகரம் நீட்டிய நமக்கு பீரங்கிக் குண்டுகளும், துப்பாக்கித் தோட்டாக்களும் பரிசளிக்கப்பட்டன. பனிபடர்ந்த 'கார்கில்' மலைச் சிகரங்கள் பகைமையின் புகைபடர்ந்து கருநிறமாயின. இந்திய மண்ணின் பாதுகாப்புக் குறித்து கேள்விக்குறி எழுந்தது. உயிரைவிடத் தாய்நாட்டை மேலாக நேசிக்கும் படைவீரர்களின் தியாகத்தால் பாரதத்தின் ஒற்றுமை பாதுகாக்கப்பட்டது.

ஒற்றுமையின் அவசியம்

இறையுணர்வும், அறநெறியும் மனிதர்கள் தங்களுக்குள் பிளவுபடாமல் ஒருவருக்கு ஒருவர் துன்பம் தராமல், ஒத்தும் உதவியும் வாழ்வதற்காகவே உருவாக்கப்பட்டவை. உண்மையை (தெய்வத்தை) உணர்ந்தவர்கள் கூறிய சத்தியத்தை, பின்னாட்களில் தெய்வத்தை உணராதவர்கள் விளக்கிக் கூறியபோது கருத்து வேறுபாடுகள் தோன்றலாயிற்று. தெய்வ உணர்வில் - உணர்ந்து கூறியவர்கள் பெயராலேயே மதங்கள் உருவாக்கப்பட்டுவிட்டன. அந்தந்த மதங்களைப் பின்பற்றுபவர்கள் தனிமைப்பட்டு பிரிவுகள் ஆக நிற்கின்றனர். இந்த நிலைமை மக்களின் அறியாமையே ஆகும். தெய்வம் ஒன்றே ! மனித குலமும் ஒன்றே ! இத்தகு உயர்ந்த அறிவுநிலையில்.

"ஒன்றே குலமும் ஒருவனே தேவனும்" என்று திருமூலரும்

"யாதும் ஊரே ! யாவரும் கேளிர்!" என்று கணியன் பூங்குன்றனாரும் பாடினார்கள்.

இராமகிருஷ்ணரின் பக்தி, புத்தரின் நிர்வாண சூத்திரம், அசோக சக்ரவர்த்தியின் மனமாற்றம், மகாவீரரின் வாழ்க்கைப் பற்றிய போதனைகள், விவேகானந்தரின் வாழ்வியல் தத்துவங்கள், அன்னை தெரசாவின் ஆசீர்வாதமும் உற்சாகமூட்டும் புன்னகையும், வள்ளுவரின் அறநெறி விழுமியங்களும், பாரதியின் புதிய சித்தாந்தங்களும் இந்த இந்தியர்களின் ஒற்றுமையை புதிய பரிணாமங்களுக்குக் கொண்டு செல்பவை.

"ஒன்றுபட்டாலுண்டு வாழ்வே - நம்மில்
ஒற்றுமை நீங்கி லனைவர்க்கும் தாழ்வே
நன்றிது தேர்ந்திடல் வேண்டும் - இந்த
ஞானம் வந்தாற்பின் நமக்கெது வேண்டும்?"

என்று ஒற்றமையே வாழ்வு ; வேற்றுமை உண்டானால் அனைவருக்கும் வீழ்ச்சியே என்று ஞானத் தெளிவை ஊட்டுகிறார் பாரதிப் பெருமகனார்.

காந்தியக் கொள்கைகளும் தேசிய ஒற்றுமையும்

மகாத்மா காந்தியடிகள் சுதந்திரப் போராட்டத்தில் அஹிம்சை வழியை பின்பற்றி வெற்றி கண்டவர். தேச ஒற்றுமைக்காக தன் வாழ்நாளை அர்பணித்தவர். தன் வாழ்க்கையில் சத்தியத்தை கடைத்து வாழ்ந்தவர். தேச ஒற்றுமைக்கு அவர் கடைபிடித்த கொள்கைகள் பின்வருமாறு;

1. சத்தியம்

கடவுள் நம்பிகையுடையவரான காந்தி, சத்தியமே கடவுள் என்பதை உணர்ந்து தன் வாழ்நாள் முழுவதும் சத்தியத்தை கடைபிடித்து வாழ்ந்து வந்தார்.

2. அகிம்சை

அகிம்சை என்பது அன்பின் வெளிப்பாடு ஆகும். சத்தியமும், அகிம்சையும் ஒரு நாணயத்தின் இருபக்கங்கள் போன்றவை. அகிம்சை என்பது பிறரைத் துன்பப்படுத்தாதது மட்டுமின்றி, பிறர் இம்சை செய்தாலும் பொறுத்து மன்னித்தலுமே ஆகும். அகிம்சை வழியைப் பின்பற்றி ஆங்கிலேய ஆட்சியை எதிர்த்து சுதந்திரப் போராட்டத்தில் வெற்றி கண்டவர்.

3. அஞ்சாமை

அச்சம் என்பது ஒரு வித மனநோய். அச்சமின்மை என்பதன் அர்த்தம் பயத்திலிருந்து விடுதலை பெறுதல். பரம்பொருளைப் பரிபூரணமாக உணர்ந்த ஒருவரால்தான் முழு நிறைவான பயமின்மையை எட்ட முடியும். தன்னம்பிகை மூலம் தேவையற்ற பயத்திலிருந்து விடுதலை கிடைக்கிறது. ஆன்மபலம் ஒன்றே உள்ளத்தின் அஞ்சாமையை நீக்கும். தானும் சிறப்படைந்து பிறரையும் சிறப்படைச் செய்ய முடியும் என்கிறார் மகாத்மா காந்தி.

4. உடலுழைப்பு

உழைத்து உண்ணுதலை ஓர் அடிப்படை வாழ்க்கை நெறியாகக் காந்தியடிகள் கடைபிடித்து வாழ்ந்தார். ஒவ்வொருவரும் தங்களது வாழ்க்கை சூழலுக்கேற்ப உடலுழைப்பை செய்ய வேண்டும். பிறரைப் பணிக்காமல் தன்னுடைய பணியைத் தானே செய்வது சிறந்தது. அதன் காரணமாக மானிடச் சமத்துவம் ஏற்படும் என்கிறார் மகாத்மா காந்தி. உழைத்து உண்பது மனிதனின் கடமையாகும்.

5. பொருள் சேர்க்காமை

காந்தியடிகள் எளிமையான வாழ்வியல் முறையை வாழ்ந்து காட்டியுள்ளார். ஒவ்வொருவரும் தமக்குத் தேவையானதை மட்டும் வைத்திருந்தால் யாரும் வறுமையினால் வாடமாட்டார்கள். மனித வாழ்வு பிறருக்காகத் தொண்டாற்றுவதற்கே ஆகும். சொத்துக் குவிப்பால் இன்றைய சமுதாயம் ஏற்றத்தாழ்விலும் சுரண்டலிலும் துன்பப்படுகின்றது என்பார் காந்தியடிகள்.

6. சமய சமத்துவம்

இந்திய நாட்டில் சமுதாய ஒற்றுமைக்காக உருவாக்கிய உறுதி மொழி சமய சமத்துவம். ஒற்றுமையோடு எல்லோரும் இணைந்து வாழச் சமய சமத்துவ நோக்கு தேவைப்படுகின்றது. சகல சமயங்களும் கடவுளின் அருளால் வெளிப்பட்ட சத்தியங்கள் தான். இந்தச் சமநோக்கு இருந்தால், பிற சமயங்களின் நல்ல அம்சங்கள் அனைத்தையும் நம் சமயத்தில் வைத்துக் கொள்ளத் தயங்கமாட்டோம். தயங்காதது மட்டும் அன்றி இப்படிச் செய்வதை நம் கடமையாகவே கொள்வோம் என்கிறார் மகாத்மா காந்தி.

சுதேசிய கொள்கை

தற்காலத்தில் கடைபிக்க வேண்டிய நியதிகளுடன் சுதேசியக் கோட்பாடு தலையாய ஒன்று ஆகும். தனக்கு வேண்டிய பொருட்களைத் தானே உற்பத்தி செய்து கொள்ளல், அருகில் உள்ளவர்களுக்கு உதவுதல், பொருள் உற்பத்தியில் ஈடுபடல் ஆகியன அடங்கிய தன்னிறைவுப் பொருளாதாரம் இதுவாகும். சுதேசியப் பொருட்களைக் கொண்டு உற்பத்தி செய்து பயன்படுத்துவதால் தேச ஒற்றுமை பெருகும்.

ஒரு தனிமனிதன் காந்தியின் கொள்கைகளையெல்லாம் தம் வாழ்நாளில் பின்பற்றினால் தானும் அமைதியாக வாழ்ந்து பிறரையும் அமைதியாகவும் ஒற்றுமையாகவும் வாழவைக்க முடியும்.

நிறைவுரை

நாம் நம்மில் (மனித இனத்தில்) தோலின் நிறத்தால் வேறுபடலாம். பேசும் மொழியால் வேறுபடலாம். வாழும் சூழ்நிலையால் வேறுபடலாம். கலாச்சார பண்பாட்டுகள் போன்ற பல்வேறு காரணங்களால் வேறுபடலாம் ; ஆனால் பரிணாமத்தில் உலக மக்கள் அனைவருமே ஆதியில் ஒரு தாய் - தந்தையின் பிள்ளைகளே என்பதே உண்மை. நமது கரங்களும் இதயமும் இணைந்து செயல்பட்டால்- இன்றைய விஞ்ஞானயுகத்தில் வாழும் மனிதனை அழிவிலிருந்து விடுவிக்க முடியும்.

❑❑❑❑❑

தெள்ளிய நெஞ்சம் வேண்டும்

தெளிந்ததோர் நோக்கம் வேண்டும்

உட்பகை இன்றி மக்கள்

உறவுகள் செழிக்க வேண்டும்

சமயங்கள் இணைய வேண்டும்

சாதிகள் ஒழிய வேண்டும்

மதவெறி தன்னை மக்கள்

மனத்தைவிட் டகற்ற வேண்டும்

குழுக்களாய்ப் பிரிந்து செய்யும்

கொலைவெறி ஒழிய வேண்டும்

கொல்குறும் பாற்றும் கூட்டம்

கூண்டோடே அழிய வேண்டும்

ஒற்றுமை ஓங்க வேண்டும்

- பாரதியார்

ISBN 978-93-87009-28-8

9 789387 009288

என்.ஜி.எம். கல்லூரி

பொள்ளாச்சி

ருக்மணி ஆஃப்செட் பிரஸ், கோவை. ✆ 0422-2672789